

Salezijanski VESTNIK

Dobra šola

Drobne stvari z veliko ljubezni

Poletje 2014

591

SEPTEMBER—OKTOBER 5 2014

GLASILO ZA SALEZIJANSKO DRUŽINO IN PRIJATELJE DON BOSKA

Dobra šola

■ Janez Vodičar

Ni nam treba biti ravno vohun, da lahko v teh dneh prisluhnemo pogovorom staršev o šoli. Veliko znajo povedati o tem; še bolj kot to pa lahko iz njihovih besed preberemo zaskrbljenost za vzgojo svojih otrok.

Bo nova učiteljica ali učitelj znal pritegniti otroka k delu, ga navdušiti, poskrbeti za razred? Bolj kot očetje znajo mame podeliti svoje izkušnje druga z drugo. Hitro steče pogovor in take in drugačne lastnosti učiteljev se razkrivajo pred temi ali onimi poslušanja željnimi sogovorniki. Čeprav bi imeli občutek, da gre za opravljanje, veje iz vsega zaskrbljenost za prihodnost otrok. Šola je le prepomembna, da bi zapravili vse leto in na koncu ugotovili, kako je otrok v celem šolskem letu pridobil le odpor do učenja.

Vedno manj so starši zadovoljni zgolj s strokovnjakom, v šoli potrebujejo tudi človeka, ki bo znal in zmozel dati dober zgled za vsakdanje življenje. Lahko bi staršem očitali, da želijo preložiti svojo vzgojno odgovornost na šolo. Včasih je to tudi res, a dandanes je otrok pogosto več v stiku z učitelji kot s starši. Zato ni nič pretirano, če od šole pričakujemo tudi zdravo vzgojo za čisto nič znanstvena področja življenja. Poleg tega je doma, kjer sta morda samo dva, tega težko navaditi npr. potrpežljivega čakanja v vrsti, potrpljenja, ko želi kaj povedati, sedenja na zgolj enem mestu in to celo v tišini in še bi lahko naštevali. Ob še tako skrbnih starših bi tega doma ne zmogli kar tako zagotoviti, kot je to v šoli samo po sebi umevno in učitelji to počnejo sami od sebe.

Naj nas moti starševska zaskrbljenost glede učiteljev? Gotovo da ne, saj je njihova dolžnost, če ne računamo že na samo skrb za otroka, da poskrbijo za zdravo okolje odraščanja. Vprašanje je le, če se zavedajo, da je dober učitelj bistveno premalo. Strokovnjaki, ki se ukvarjajo z odraščanjem otrok, so že v prejšnjem stoletju poudarjali, da nas, ne samo otroke, te pa še bolj, oblikujejo različni vplivi, ki se jih pogosto niti ne zavedamo. Na odraščanje otrok ne vplivajo samo starši, sorodniki, sosedje in nato vzgojiteljice, vzgojitelji, učiteljice in učitelji. Nanje vplivajo tudi odnosi, ki jih imata med sabo oče in mati, starši in sosedje in tako naprej. Ko gre otrok v šolo, ne dobi le take ali drugačne sošolce in učitelje, dobi tudi odnose, ki so med njimi in so na prvi pogled v razredu nevidni. Če tega niti ne opazimo, je prav, da se tega zavedamo. Pri tem ne gre le za posledice, ki izhajajo za otroka iz teh odnosov, ampak za celotno ozračje in vzorce, ki se jih uči. To se bo globoko vtisnilo v otroka in bo vse življenje nevede nosil s sabo.

Ko opazujemo otroke na poti v šolo, ko gledamo na zaskrbljene starše in prizadevne učitelje, ne pozabimo, da je treba skrbeti tudi za zdrave odnose, človeško kulturo, ki vse skupaj spremlja. Ni naša naloga, da učimo šolnike, kako naj uredijo šolo ali vrtec, že to bo dovolj, če se trudimo sami imeti do njih pošten in spoštljiv odnos. Če bo otrok ob nas to začutil, bo tudi njegovo spoštovanje do šole večje in s tem ga bomo učili tudi dobrega ravnanja z institucijami, od katerih vsi veliko pričakujemo, a pogosto premalo zanje skrbimo.

VSEBINA

- 3 **UVODNIK**
- 4 **S POTI**
Dolina vrb
- 6 **DNEVNIK NEKE MATERE**
Drobne stvari z veliko ljubezni
- 8 **MOLIVCI**
Kristus bodi v središču prizadevanja in življenja
- 9 **JUBILEJ 2015**
ZA VAS ŽIVIM!
200 let mladostne svetosti
- 11 **MARIJA**
"Vsi te iščejo!"
- 12 **NA STRANI MLADIH**
Poletje 2014
- 16 **MISIJONI**
Ko je bistvo življenja drugačno
- 18 **NOVOMAŠNIKA**
Salezijanska družina pozdravlja novomašnika
- 20 **NOVICE**

uvodnik

Za vas živim!

200 let mladostne svetosti!

Pred 199 leti se je rodil sv. Janez Bosko, velikan svetosti, največji katoliški vzgojitelj, oče in učitelj mladine. Iz majhne vasice, iz ene najrevnejših družin tistega okolja in tistega časa, je ta Božji prerok razširil svoje roke in svoje srce do skrajnih mej sveta.

16. avgusta leta 1815 se je začela čudovita zgodba, veličastna pustolovščina. Še vedno se sliši don Boskova obljuba: »ponujam vam kruh, delo in nebesa!« In besede te obljube se čudežno uresničujejo po vsem svetu.

V tem jubilejnem letu bi radi znova odkrili tega svetnika, ki nam ima tudi danes še toliko povedati:

- kot tisti, ki si je s svojimi rokami in trdim vsakdanjim delom služil kruh;
- kot tisti, ki je zvesto sledil Gospodovim navdihom;
- kot tisti, ki je odraščal brez očeta zaradi njegove prezgodnje smrti, pa je postal oče številnih sirot;
- kot tisti, ki je sanje spreminjal v resničnost;
- kot tisti, ki je znal razbrati potrebe mladih svojega časa;
- kot tisti, ki je z vsem zaupanjem svojo roko položil v Marijino;
- kot tisti, ki je znal mladim predstaviti visok ideal svetosti in ga skupaj z njimi živeti;
- in kot tisti, ki se je v istem vzgibu docela predal ljubezni do mladih in do Boga.

Za vas živim! Te don Boskove besede smo izbrali za vodilno misel v tem jubilejnem letu. Naj bodo za vse nas navdih in spodbuda:

Starši, učitelji, vzgojitelji, duhovniki: Imejte radi, kar imajo radi vaši mladi; prisluhnite jim, takrat, ko vam želijo kaj povedati; zanimajte se za stvari, s katerimi se mladi ukvarjajo; bodite z njimi tudi zunaj okvirov obveznega; ne iščite, da pridejo k vam, vi pojdite k njim; ne najedajte jim, z njimi delite življenje; ne jim samo pridigati o Bogu, ampak predvsem vi sami Bogu govorite o njih.

Stari starši, dedki in babice, strici in tete: pomnožite svoje molitve in žrtve za to našo mladino; okrepite zgled svojega krščanskega življenja, da bodo ti mladi tudi v vas našli koga, na katerega se lahko oprejo na poti skozi razburkano mladost.

Predvsem pa, dragi mladi: don Bosko gleda na vas z isto simpatijo in predanostjo srca kot na mlade svojega časa. On je še vedno vaš »oče, učitelj in prijatelj!«, ki ne bo nehal pri Gospodu in nebeški Materi Mariji prositi za vas in ki bo še naprej z vami in za vas prek svojih duhovnih sinov in hčera.

JANEZ POTOČNIK, SDB
PREDSTOJNIK SLOVENSКИH
SALEZIJANCEV

Dolina vrb

■ Marko Suhoveršnik

Onkraj reke Pad, ki se vije pod gričevnatimi obronki in ločuje mesto Turin od dolinic, ki se zajedajo v zelena in velikokrat strma pobočja, leži tudi Dolina vrb ali Valsàles v don Boskovem narečju.

ZGODOVINA

Že v začetku 19. stoletja so se tod naseljevale premožnejše turinske družine, si postavljale vile in pristave ter se tako izognile negativnim vplivom industrializacije in množici prišlekov, ki so v Turin drli za delom in boljšim življenjem. A tudi premožnejši so potrebovali ustrezne ustanove za šolanje svojih otrok, zato je v Valsaličah leta 1857 zrasel konvikt, ki ga je vodila Bratovščina krščanskih šol. Kasneje ga je prevzela Družba turinskih

duhovnikov, leta 1872 pa ga je takorekoč pod prisilo nadškofa Gastaldija prevzel don Bosko. Kljub močnemu nasprotovanju svojega sveta ga je leta 1879 odkupil.

Čeprav je don Bosko skrbel za zapuščene mlade, pa ni nikoli prepovedal, da bi v salezijanske vrste vstopili mladi iz premožnih družin in namen tega »bogatega« zavoda je bil prav ta, da s pomočjo odlične izobrazbe pripravi salezijance tudi za strokovno in znanstveno delo, ki se je razvijalo z roko v roki v času industrializaci-

je. Že tedaj je predvidel, da ubogi mladi niso le tisti, ki materialno nimajo veliko, temveč so ubogi mladi tudi taki, ki imajo polne žepe denarja, a jih je ugodno življenje speljalo daleč stran do Boga in so potrebni dobre vzgoje in evangelizacije.

VISOKO PRIZNANA ŠOLA

Poleg klasične izobrazbe je mladim takoj ponudil še nekaj več: v Valsaličah je še isto leto odprl prirodoslovni muzej, ki so ga po njego-

1

vi smrti dopolnjevali in razširili z zoološkim oddelkom in etnografskim muzejem. Od tu izhaja vrsta kulturnih in znanstvenih delavcev Piemonta in severne Italije, pa tudi salezijansko družbo so v 20. stoletju bivši dijaki salezijanci dodobra intelektualno obogatili.

Zavod v Valsaličah je postal in vse do danes ostaja »elitni«
vzgojno-izobraževalni center s klasično in naravoslovno gimnazijo. Davnega leta 1992 sem ga kot želimeljski maturant obiskal prvič in zadnjič in tudi takratni ravnatelj, ki nas je spremljal, je z zanimanjem sanjal o Gimnaziji Želimlje kot o drugih Valsaličah. Njemu in njegovim naslednikom je kar uspelo, kakor je videti in slišati ... Mirna in zelena okolica z opremljenimi prostori za šolo in obšolske dejavnosti, igrišča in travniki za razvedrilo, kapela za duhovno poglobitev. Edina razlika je ta, da je v Valsaličah veliko več ograj ...

DON BOSKOVA GROBNICA

Ko je ustanovo v Valsaličah, ki jo je don Bosko tedaj namenil svojim študentom teologije, prevzemal salezijanec Giulio Barberis, mu je don Bosko obljubil: »Ostal bom in čuval to hišo.«
Dejansko se je čez nekaj mesecev, februarja 1888, vrnil v Valsaliče. Čeprav je don Boskova smrt med ljudmi v Turinu močno odmevala in na njegov pogreb privabila tisoče vseh starosti in stanov, pa tedanja liberalna

turinska oblast ni dovolila pokopa v baziliki Marije Pomočnice. Zato so mu salezijanci in dobrotniki postavili umetniško dragoceno grobnico v Valsaličah, za katero še danes skrbijo z vso pozornostjo in si jo je vredno ogledati.

Tu je ostal vse do 9. junija 1929, ko so ga v neprimerljivem sprevedu zmagoslavno pospremili »gori v raj«
(ob tej priložnosti je nastala znana pesem Gori v raj), v baziliko Marije Pomočnice, kjer lahko njegove ostanke počastimo še danes..

1 Pogled na današnji kompleks v Valsaličah

2 Salezijanski zavod nekoč

3 Zavodska kapela

4 Grobnica, kamor je bil don Bosko položen neposredno po smrti

Drobne stvari z veliko ljubezni

7. julij

Danes smo se vrnili z nekaj-dnevnega potovanja. Otrokom sva obljubila, da jih bova med počitnicami peljala v zabavišni park in obljubo sva izpolnila. Mož me je zvečer vprašal: »Kaj ti je bilo najbolj všeč na tem potovanju?«

»Ne boš verjel: kljub temu, da smo videli veliko novega in doživeli marsikaj adrenalinskega, mi je bil najbolj všeč pogovor v avtu zadnjo uro pred domom.«

Vsi smo bili naveličani poti in vsak si je v avtu krajšal čas po svoje. V vzratnem ogledalu sem opazovala starejšo hči, kako grizlja svinčnik in si na vsake toliko časa kaj zapiše.

»Kaj pa pišeš, če ni skrivnost?« sem jo z nekaj rezerve vprašala, saj pri njenih 16-ih letih od nje ne dobim vedno odgovora.

»Delam si seznam stotih stvari, ki bi jih rada naredila v življenju.« Vsi v avtu smo zastrigli z ušesi. To bo nekaj zanimivega.

»In kaj imaš na seznamu?«

»Ne morem ti razlagati vsega ...«

»Samo kakšno stvar mi povej – kot primer.«

Vzela si je nekaj sekund za premislek in izbor: »Enkrat bi rada prespala na plaži.«

To mi je bilo všeč. Preprosto in polno življenja. »Kaj bi pa drugi dali na svoj spisek?« me je navdušila ideja. Starejši sin je imel takoj odgovor: »Rad bi našel tak paint-ball park, da bi po njem potoval in se streljal ves dan.«

Brez komentarja. »Jaz bi rad videl Avstralijo,« se je odločil mož. »Tudi jaz,« se mu je pridružila mlajša hči. »Kaj pa ti, mami?« sem bila še jaz na vrsti. »Jaz bi rada nekoč ujela res veliko ribo.«

Včasih je potrebno čisto malo, da je življenje zanimivo! Ja, tako je: morali smo iti 800 km daleč, da sem nato čisto blizu doma doživela najlepši trenutek dopusta: izvedela sem nekaj novega in skrivnostnega o svojih najbližjih.

27. julij

Hčerko smo obiskali na skavtskem taboru. Vsako leto imajo dan odprtih vrat

za starše in družine. Tega dne se vsi veselimo, saj je vedno nekaj posebnega. Ponosno nam je razkazala, kaj vse so sami izdelali: stranišče v naravi, stopničke do reke, stojala za obutev ... Vse samo z materiali iz narave in vrvmi. Najbolj imeniten pa je bil kanu, ki je bil privezan ob bregu reke. Najprej smo ga obiskovalci samo opazovali, nato so se nekateri z njim popeljali po Krki. Pogumneži so zaplaval v mrzli vodi; grele so jih samo nore domislice. V trenutku je bil kanu prevrnjen, vnela se je vodna bitka. Škropila je voda in blato, bilo je veliko veselega vika in krika.

Ob tem pogledu sem se sama sebi zazdela neumna: zapraviva več sto evrov, da otroke peljeva v umeten in kičast zabavišni park. Tu pa imajo adrenalinsko doživetje zastonj, v naravnem okolju in v dobri družbi. Včasih je potrebno tako malo, da nam je lepo.

Foto: Marianum Verzej

12. avgust

Zgleda, da bi mi mož rad izpolnil željo, ki sem jo izrekla. Vsak dan na dopustu greva zgodaj zjutraj loviti ribe, kar še nikoli nisem počela. Kar mi ni uspelo vse leto doma, mi je uspelo zdaj na dopustu: vstajam ob šestih zjutraj brez budilke in brez slabe volje. Še nikoli nisem slišala, da bi se kdo na dopustu navadil zgodnjega vstajanja. Najprej ujameva majhno ribo za vabo in jo nato počasi s čolnom voziva gor in dol ob obali, da bi ujela veliko ribo. A velike ribe ni. Mož je bil danes spet razočaran, a mislim, da bolj zaradi mene kot zaradi sebe. Res bi mi rad naredil veselje, toda ribe ga ne ubogajo. A jaz sem srečna tudi brez velike ribe. Danes sem s čolna spet videla sonce, ki se je dvignilo nad spečo obalo. Videla sem valovanje vode, ker je jata drobnih ribic iskala hrano na površju. Videla sem delfina, ki je v lokih skakal iz vode na poti v slo-

vensko morje. Koliko božje domišljije in drobnih čudežev! Ponavljajo se vsak dan, pa jih nimamo časa videti. Predvsem pa sem v tišini jutra uživala v družbi meni najbolj ljubega človeka, ki je bil v teh trenutkih samo moj. Brez mobitela, skrbi, poročil in otrok. In brez besed. Kako malo potrebuje človek, da je srečen!

26. avgust

Prišla sem iz službe. Otroci so bili ves dan doma, pa se ni premaknilo niti pol tistih stvari, za katere sem mislila, da se bodo. Počitnice so tako stresen čas! Rada bi nadoknadila pri vzgoji k samostojnosti za vse dni med letom. Predstavljam si, da bodo večji trije sami videli, da je potrebno obesiti perilo, pa sprazniti koše in pokositi travo. Ne, moje predstave so zmotne. Interesi otrok pa čisto drugačni kot moji. Zato je razočaranje, ko pridem domov strašno in glasnost mojega odziva tudi. »Mami, ti si med po-

čitnicami grozna, ko prideš domov. Samo vpiješ,« me je skritiziral najstarejši. Zadelo me je – nočem biti taka. Kaj naj storim?

Na misel mi je prišla izjava matere Terezije. Njene zasebne spise sem prebirala to poletje in nekatere njene besede so mi sedle globoko. Od časa do časa pridejo na dan kot klic: »Delaj drobne stvari z veliko ljubezni!«

Odločila sem se: za novo šolsko leto ne bom delala nobenih velikih načrtov in nobenih velikih premikov. Želim biti samo mama v drobnih stvareh. Priti zgodaj domov iz službe in se odzvati stanju primerno, toda z veliko ljubezni. Skuhati in postreči kosilo – ne iz dolžnosti, ampak iz ljubezni. Si vzeti nekaj trenutkov za vsakega – z veliko ljubezni. Zložiti perilo – z veliko ljubezni. Vsak dan znova opominjati, naj pospravijo čevlje – toda z veliko ljubezni. Si je res mogoče s tem zaslужiti nebesa?

● Jožica

Kristus bodi v središču prizadevanja in življenja

■ pripravil Ivan Turk

Julija 2014 je bila v Varšavi mednarodna konferenca o pastorali duhovnih poklicev. O radostih in izzivih poklicne pastoralne so spregovorili razni strokovnjaki.

Škof Jorge Carlos Patron Wong iz Vatikana je opozoril na dolžnost Cerkve, da skrbi za duhovne poklice in tudi, da smo zanje odgovorni vsi verni ljudje s svojim pričevanjem za Jezusa Kristusa v času vedno večje nevere. Pri delu za duhovne poklice mora biti prav Kristus v središču prizadevanja in življenja.

Direktor Centra za duhovne poklice v Angliji p. Stephan Langridge je poudaril, da je pri njih nujno potrebno postaviti v središče Jezusa Kristusa. Opozoril je na nekatere nevarnosti in napake, ki jih delajo v semeniščih. Ena od teh je prehitro sprejemanje oziroma odpuščanje kandidatov. Prvo, kar bi se morali pri kandidatu za duhovništvo vprašati, je, kakšna je njegova vera in odnos do Kristusa. Narobe je, če kandidati v duhovništvo najbolj privlačijo zunanje stvari, ne pa resnična poklicanost od Boga. Kandidati morajo biti najprej dejavni kristjani, saj bodo potem lažje kljubovali viharjem časa in se izogiba-

li raznim pastem ... (povzeto po Družina, št. 29, str. 5).

O pomenu, da kristjan postavi Kristusa v središče svojega življenja, je spregovoril tudi papež Frančišek več kot 50.000 ministrantom, ki so priromali v Rim skupaj s svojimi škofi in duhovniki, s katerimi se je srečal na Trgu sv. Petra, 5. avgusta 2014, ko je odgovarjal na njihova vprašanja. Eno od vprašanj je bilo: Kako smo lahko mladi nosilci življenja v Cerkvi? Sveti oče je odgovoril, da svet potrebuje ljudi, ki pričujejo drugim, da nas Bog ljubi. Ni namreč dovolj služiti ljudem in jim dati najnujnejša sredstva za življenje. »Mi, Gospodovi učenci, imamo še dodatno poslanstvo: biti kanali, ki prenašajo Jezusovo ljubezen. V tem imate mladi še posebno nalogo. Vi ste poklicani govoriti o Jezusu vašim sovrstnikom, ne le znotraj župnijske skupnosti, ampak predvsem zunaj.« Zaradi poguma, navdušenja in spontanosti namreč po papeževih besedah mladi lažje pridejo do

src ljudi, ki so oddaljeni od Gospoda. Da bi drugim govorili o Jezusu, pa ga morajo poznati, se srečati z Njim v molitvi in poslušanju Božje Besede, ki naj bi jo prebirali tudi doma in jo nato postavili v prakso ...

Ps. Drugo soboto v septembru (13. 9.) molivci za duhovne poklice in vsi, ki so vam duhovni poklici pri srcu, lepo vabljeni na tradicionalno molitveno srečanje za duhovne poklice, ki bo po vseh slovenskih škofijah.

Molitveni nameni

SEPTEMBER

Da bi vzgojne ustanove posredovale mladim vrednote, ki plemenitijo glavo in srce.

OKTOBER

Da bi mladi ljudje v semeniščih in redovnih ustanovah imeli modre in dobro usposobljene vzgojitelje.

NOVEMBER

Da bi kristjani s svojim zglednim obnašanjem na pogrebih in z zglednim oskrbovanjem grobov izpričevali vero v vstajenje mrtvih.

2015

ZA VAS ŽIVIM!

200 let mladostne svetosti

Od 16. avgusta 2014 do 16. avgusta 2015 poteka jubilej 200. obletnice rojstva sv. Janeza Boska. V jubilejnem letu se bo tako po svetu kot v Sloveniji zvrstilo veliko dogodkov.

DVESTOTA OBLETNICA ROJSTVA
1815 • DON BOSKO • 2015

Nekateri pomembnejši dogodki z datumi

Leto 2014

~ Oktober: Mesec molitve za blagoslov jubilejnega leta. Po dnevih razdeljene vse skupnosti in župnije salezijancev ter skupnosti sester hčera Marije Pomočnice in nekatere druge skupine salezijanske družine.

Leto 2015

- ~ 1. februar: Rakovnik (15.00): OPZ - Otroški pevski zbori. Tudi praznovanje SMG - salezijanskega mladinskega gibanja.
- ~ 22.-28. marec: Radijski misijon na radiu Ognjišče, ki ga pripravijo salezijanci in sestre hčere Marije Pomočnice s še drugimi člani salezijanske družine.
- ~ 18. april: Želimlje: Simpozij o preventivnem vzgojnem sistemu. Vabljeni: zaposleni v salezijanskih ustanovah, salezijanci in drugi člani salezijanske družine, vzgojitelji, učitelji ...
- ~ Maj: Šmarnice - Don Bosko in Marija
- ~ 6. junij: Rakovnik: Čarno jezero
- ~ 16. september: Rakovnik: Redovniški dan - praznični in študijski dan, na katerega se zberejo številni slovenski redovniki in redovnice.
- ~ 2.-4. oktober: Želimlje-DonBosko-fejst: osrednja mladinska prireditev v letu jubileja, na katerega so vabljene razne skupine, ki delujejo v okviru salezijanskega gibanja.
- ~ 15. november: Rakovnik: Obletnica prihoda salezijancev v Slovenijo. Uraden sklep jubilejnega leta v Sloveniji. Mladinski mešani pevski zbori. Slovesnost vodi vrhovni predstojnik salezijancev Angel Fernandez Artime.

Redni programi salezijanske mladinske pastorale

- ~ 'Stična mladih' (3. soboto v septembru 2014 in 2015) - posebno srečanje salezijanske mladine - Kosilo z don Boskom!
- ~ Postne duhovne vaje: 4 vikendi v postu 2015 (od petka do nedelje): začetki - 20. in 27. februar ter 13. in 20. marec.
- ~ Uskovniški tedni (3 termini v juliju-avgustu 2015, od nedelje do sobote): začetki - 1. teden: 12. julij, 2. teden: 26. julij, 3. teden: 2. avgust).
- ~ DUŠA - duhovna šola za animatorje, na Rakovniku: 2. oz. 3. torek v mesecu od oktobra do maja, program traja od 19.00 do 21.30. Drugi vikend v decembru 2014 so tudi duhovne vaje na Bledu za udeležence programa.
- ~ DRG - večeri duhovne ritmične glasbe v gradu Rakovnik: 2. četrtek v mesecu, 6x (november - januar, marec - maj).

SŠL - Salezijanska športna liga in dva turnirja

- ~ Fantje: futsal mlajši in starejši; košarka. Dekleta: odbojka. Začetek SŠL: na Rakovniku v nedeljo, 5. oktobra, sledi 6 krogov: trije do decembra, trije od februarja do maja. Sklep SŠL: v nedeljo 17. maja. Poleg tega se bo zgodil še:
- ~ Don Boskov turnir: Celje, Lj. Šentvid, Sevnica, v soboto 17. januarja 2015 in
- ~ Turnir Dominika Savia v malem nogometu: Lj. Fužine, v nedeljo 10. maja 2015.
- ~ Podrobnosti na spletnih straneh: www.donbosko.si/sport

Oratorij 2015: Tema - bo napovedana kot običajno v začetku januarja 2015. Redna pomladanska srečanja animatorjev oratorija bodo v postnem času 2015, v vseh šestih škofijah. Podrobnosti bodo objavljene tudi na spletnih straneh: www.oratorij.net

Ministranti

- ~ Duhovne vaje v Želimpljem od 21.–23. novembra 2014 (fantje) in v Veržeu od 15.–17. februarja 2015 (tudi ministrantke).
- ~ SavioKamp 1 na Pohorju za ministrante od 15. do 19. avgusta 2015.
- ~ Drugi termin SavioKampa bo romanje v don Boskove in Dominikove kraje od 20. do 24. 8. 2015.

Bled - Veržej - Želimplje (sprotne obvestila v Vestniku in na spletnih straneh)

Redni programi za osnovnošolce in mlade: Na Bledu pogovorni večeri, celoletni oratorijski popoldnevi, duhovne vaje za mlade po birmi, program za oratorijske animatorje ipd.;

V Veržeu škofijsko srečanje za družine birmancev v marcu in za družine prvoobhajancev v maju; pa raznovrstni kampi za otroke in mlade ter oratorijski program za družine, poleti 2015. V Želimpljem redne duhovne vaje za osnovnošolce in srednješolce v treh terminih: jesenski, postni in poletni. Podrobnosti na spletnih straneh:

www.zelimplje.si ali www.majcnov-dom.tk
www.hmp.si www.donbosko.si/verzej

Salezijanska družina

Srečanje skupin salezijanske družine z duhovno obnovo bo ob sobotah in sicer: 22. novembra 2014 in 23. maja 2015 na Rakovniku ter 14. no-

vembra 2015 - v Mariboru, ko bo z nami tudi vrhovni predstojnik salezijancev Angel Fernandez A.

Družine, starši, zakonci

Za vas pripravljamo poseben program, ki se ga boste lahko udeležili: na Bledu (28.-30. november 2014), v Želimpljem (6.-8. februar 2015) ali na Pohorju (17.-19. april 2015);

nekoliko prilagojen pa bo ta program za oratorij za družine v Veržeu (3.-10. julij) ali na Uskovnici - dnevi za odrasle (23.-26. julija 2015).

Programi v tujini

~ Novembra bo v Rimu Mednarodni zgodovinski kongres, marca 2015 pa Mednarodni pedagoški kongres.

~ Od 1. maja do 31. oktobra bo v Milanu EXPO 2015, na katerem bomo sodelovali tudi salezijanci s 30 projekti z vsega sveta.

~ Od aprila do junija 2015 bo v Turinu znova izpostavljen na ogled 'Turinski prt'.

~ V Turinu bo maja 2015 srečanje salezijanskih škofov

~ V dneh 200-letnice don Boskovega rojstva bo v Turinu avgusta 2015 (6.-9.) mednarodni kongres Marije Pomočnice; od 10. do 16. avgusta pa Boskokamp - veliko srečanje salezijanskega mladinskega gibanja, ki se ga bodo udeležili tudi mladi in Slovenije.

Don Bosko našega časa, njegov 10. naslednik in vrhovni predstojnik vse salezijanske družine **Angel Fernandez Artime**, je v svoji poslanici ob začetku don Boskovega jubilejnega leta (16. avgust 2014) v njegovem rojstnem kraju na Colle don Bosco med drugim dejal:

»Dvestoletnica don Boskovega rojstva je za vse nas čudovita priložnost in hkrati izziv:

da bi z vzgojno in apostolsko zavzetostjo živeli med mladimi tega sveta; da bi prepoznavali, kako so mladi neprecenljiv Božji dar za vse nas; da bi v vsakem izmed mladih prepoznavali delovanje Svetega Duha; da bi z mladimi delili njihove sanje in pričakovanja, njihove stiske in probleme; da bi mladi ob nas izkušali, kako smo pripravljeni biti skupaj z njimi na njihovi poti življenja, in kako jim kot don Bosko iz vsega srca želimo, da »bi bili srečni tukaj na zemlji in v večnosti!«

VSE O JUBILEJU

www.donbosko.si/jubilej2015

“Vsi te iščejo!”

● prevod in priredba: s. Irena Novak

Edini evangelijski odlomek, ki prekine molk tridesetih let Jezusovega življenja v Nazaretu, je romanje v jeruzalemski tempelj. Tam se razodene kot Božji Sin, ki je poln modrosti, v vlogi učitelja. Marija ga po treh dneh zaskrbljenega iskanja vpraša: “Otrok, zakaj si nama to storil? Tvoj oče in jaz sva te žalostna iskala.”

V Marijinem “zakaj” so povzeta toliko človeška vprašanja o smislu ob nepredvidenih življenjskih dogodkih. V njeni zaskrbljenosti tesnoba tolikih, ki s težavo iščejo Boga. Na materino vprašanje Jezus odgovori na nenavaden in odrezav način: “Zakaj sta me iskala? Mar nista vedela ...?” “Zakaj sta me iskala?” To vprašanje se pojavi pogosto v Jezusovih pogovorih z ljudmi, ki jih je v svojem javnem življenju srečal. Jezus se nam predstavi kot “veliki zaželeni”.

Mnogi, tako posamezno kot skupno, ga iščejo iz različnih razlogov, v vseh obdobjih njegovega življenja. Ob njegovem rojstvu ga iščejo pastirji, modri, ki so prišli od daleč, da ga počastijo, in kralj Herod, ki ga je hotel umoriti. Odraščajočega v Jeruzalemu sta ga njegova starša s tesnobo iskala, saj sta mislila, da se je v gneči romarjev izgubil. V času njegovega javnega delovanja ga iščejo očarani učenci, zaskrbljeni sorodniki, trpeči, ki so želeli pomoči, nasprotniki, ki so ga hoteli ujeti v prestopku. Proti koncu življenja ga iščejo duhovniki in pismouki, da bi ga odstranili, Juda, da ga izda, vojaki, da ga ujamejo. Tudi po smrti ga tako prijatelji kot sovražniki iščejo v grobu.

Se Jezus da najti? Ne vedno. Kdor ga hoče najti po svoje, mu vedno odgovori z zavrnitvijo. Nasprotuje tistim, ki hočejo omejiti široko obzorje njegovega poslanstva na cenene zdravlilca, krajevnega čudodelnika. Razkrinka lažno iskanje iz sebičnih in ozkosrčnih razlogov.

Jezus včasih razočara trenutna pričakovanja; ne da bi jih popolnoma zavrnil, pač pa, da bi jih povzdignil, razširil, očistil in preoblikoval. Dopusti, da ga najdejo, vendar na drugi ravni, na drugačen način.

Tudi odgovor 12-letnega Jezusa je takšen: prizna iskrenost iskanja svojih staršev, sprejme, vendar to postavi na višjo raven. Iskanje staršev primerja s svojim nenehnim iskanjem tega, kar je Očetovo. Usmerja ju proti istemu cilju, kot da bi rekel: Ne trudita se iskati mene. Rajši se mi pridružita pri iskanju Očetove volje.

Marija in Jožef začenjata razumeti, da njuna ločitev od sina ni znak oddaljenosti; v resnici je znamenje bližine, saj v veri vedno bolj vstopata v načrt odrešenja, ki ga Jezus uresničuje.

Poletje 2014

Oratorij

Letos je po Sloveniji potekalo več kot 250 poletnih oratorijev. Udeležilo se jih je okrog 15.000 otrok, zanje pa je skrbelo več kot 4.000 mladih prostovoljcev – animatorjev, kar oratorij uvršča med največje slovenske otroške, mladinske in prostovoljske projekte pri nas. Osebnost, ki so jo otroci spoznavali letos, je bil apostol Peter, vse skupaj pa je potekalo pod geslom: »Na tvojo besedo«.

Savio kamp

Kaj imajo skupnega Pohorje, ministranti, čokolada, kateheze, nočne igre, svete maše,

Saviada, peka hrenovk na ognju in smeh? Vse to in še več povezuje naš Savio kamp, duhovno-počitniški program za ministrante iz vse Slovenije, ki je letos avgusta že devetič potekal na Pohorju. Okoli 100 ministrantov in 20 animatorjev se nas je v dveh terminih (15.–19. in 20.–24. avgusta) zbralo v Dominikovem domu, kjer smo s pomočjo filma Čarli in tovarna čokolade razmišljali o svojih talentih, ubogljivosti in odpuščanju. Pri tem nam je pomagal tudi letošnji novomašnik Janez Suhoveršnik, ki je na obeh terminih obhajal ponovitev svoje nove maše. Poleg duhovnih vsebin pa je bilo veliko časa namenjenega tudi igri. Kljub precej slabe-

mu vremenu smo tako na primer v gozdu igrali nočne igre, odšli na kopanje na Bolfenk, se potikali po Arehu in igrali nogomet ter druge igre. Pohorske dogodivščine smo zaključili v Bumbar parku v Mariboru, od koder smo polni lepih vtisov odhiteli proti domu.

Stopi iz vrste, bodi izvrsten - Uskovniški tedni

Na letošnjih treh Uskovniških tednih so svojo izvrstnost odkrivali mnogi mladi iz cele Slovenije. Pri tem so jim pomagali salezijanci,

sestre HMP, animatorji ter odlični gostje, ki so s svojimi predavanji in pričevanji mlade spodbudili k razmišljanju. Tema je bila sestavljena iz petih poudarkov: odkrivanje svoje temeljne identitete, odkrivanje talentov in za kaj jih uporabljajo, kako živeti pristnost, kako pričevati ter kako ostati priklopljen na naš pravi vir – Jezusa. Mladi so svojo izvrstnost odkrivali z delom po skupinah, pogovori med odmori, s puščavo, pohodom na Viševnik, svetimi mašami, sveto spovedjo, veselimi večeri ...

Uskovničarji so tako prejeli uskovniško dediščino, poleg nje pa tudi odgovornost, ki svojo izpolnitev čaka v dolini. Čaka, da vsak stopi iz vrste, živi pristno svojo izvrstnost in s tem pričuje.

UDO - Uskovniški dnevi za odrasle

Tudi letos so med poltjem (24.–27. julij) potekali Uskovniški dnevi za odrasle. Osrednja nit so bile don Boskove sanje o diamantih. Zanimivo predavanje je vodil Marko Košnik in pripravil odlično osnovo za delo po skupinah, v katerih so veliko časa namenili razmišljanju in pogovoru o svoji duhovnosti in zakramentih. Trenutkov za pogovor, veselje in smeh je bilo veliko tudi v prostem času. Uskovnica je zagotovo kraj, kjer se lahko človek najprej spočije v osrčju gora, v skupnosti z drugimi pa dobi veliko pozitivne energije, ki jo ponesi s seboj v dolino in »okuži« z nasmehom tudi koga v svojem okolju.

Z don Boskom na poti

Med enajstim in šestnajstim avgustom je skupina

mladih skupaj s salezijancem in sestrama HMP poromala po krajih sv. Marije D. Mazzarello, sv. Dominika Savia in sv. Janeza Boska. Ni šlo za navadno romanje, pač pa so mladi kar dober del teh svetih krajev prehodili peš.

Pot so pričeli z molitvijo in izročitvijo pri lurški Mariji na Rakovniku ter se nato s kombijem in avtom odpeljali proti kraju Gavi v bližini Morneseja, kjer je živela sv. Marija D. Mazzarello. Od tam so se peš odpravili proti Valponasci. Preko monferratskih gričev, obiska Morneseja, Nizze Monferrato, Chierija so v četrtek prišli v Turin. Niso jih ustavili ne dež, sonce, žulji, utrujenost, tavanje. Na praznik Marijinega vnebovzeta so večino dneva preživeli v Valdoccu, zibelki oratorija in salezijanske družbe. Popoldne so se odpravili naprej proti Colle don Boscu, kjer so se naslednji dan, na don Boskov rojstni dan, udeležili slovesne svete maše, pri kateri je vrhovni predstojnik don Ángel Fernández Artime odprl jubilejno don Boskovo leto.

»Ni dovolj, da samo zremo v don Boska, potrebno ga je posnemati.« (vrhovni predstojnik Angel).

Ulični počitniški program

V začetku julija je na Fužinah potekal Skalin ulični počitniški program pri Minibusu veselja. Kar 14 dni so otroke vsak dan čakale nove dogodivščine in zgodba o Robinu Hoodu. Bilo je pestro: izdelali so si gugalnice, delali tarčo in streljali z lokom ter fračami, iskali zaklad, se hladili v bazenu, imeli tekmovalne igre, uganke ter tisoč in eno ustvarjalno delavnico.

Poletni tabor v Gribljah

Med 14. in 18. julijem je tabor, ki se ga je udeležilo 16 otrok in 8 animatorjev, Skala že drugič preživela ob reki Kolpi. Rdeča nit tabora je bil film Skrivnostni varuhi gozda. Mladi so si kuhali, lovili ribe, streljali z lokom, imeli delavnice in nočne igre, en večer pa so preživeli tudi ob ognju, se greti in pekli.

Oratorij za družine

Prve dni julija se je v Veržju zbralo kar 18 družin iz vse Slovenije z nekaj več kot 40 otroki. Ob možnosti vsakodnevne svete maše, nedeljskem ogledu zanimivosti Pomurja, spremljanju

lika sv. Katarine v odrski uprizoritvi, rokodelskem dnevu za vse generacije, kopanju in bogati kulinariki in duhovni ponudbi ni manjkalo niti večerov zabave, veselja in kulture.

KariKamp

Med sedmim in enajstim julijem je v Veržju potekal petdnevni program za otroke iz socialno šibkih družin v organizaciji Zavoda Marianum, Karitas in ZAO. Skozi raznolik program so se prepletale ustvarjalne in obrtne delavnice, druženje ob tabornem ognju, proste ure v igralnici in na igralih, kopanje, igranje nogometa, spoznavanje

lokalne folklore, piknik ob krušni peči in duhovnost.

RokoART kamp

Sredi julija je potekal že tradicionalni RokoART kamp v Veržēju. Otroci so spoznavali naravna gradiva in v rokodelskih delavnicah Centra DUO ustvarjali z domačimi mojstri raznih obriti. Čeprav je vreme kazilo idilo šotorjenja in ohlajalo bivanje v zemljankah, so udeleženci domov odhajali zadovoljni, z obljubo, da se še vrnejo.

Hip-hop kamp

V začetku avgusta je v Veržēju potekal hip-hop kamp za osnovnošolce. Poleg plesnih vaj so izdelovali svoje kostume, se igrali, ko-

pali v bazenu in še in še. Čeprav so bile vaje pod vodstvom Nine in Teje iz plesne šole Urška Pomurje naporene, je čas hitro minil, saj so se vsi trudili, da bi čim bolje obvladali zastavljeno koreografijo, ki so jo na koncu predstavili staršem.

Nogometni kamp

»Nogomet jaz igram, ves predan Jezusu ...«, je med desetim in štirinajstim avgustom odmevalo po preleški pokrajini. Šestnajst mladih nadobudnih udeležencev je na igrišču spoznavalo nogometne veščine, pri katehezah pa Jezusov fairplay. Program je sestavljalo tudi kopanje v Banovcih, sveta maša pri sestrah klarisah v Turnišču, druž-

nje ob ognju ter ustvarjanje v rokodelskih delavnicah.

Evropsko igrišče

V okviru programa Mladi v Akciji so v Mariboru med 21. in 28. julijem izvedli mednarodni projekt »Welcome to EU playgorund«. Z 29 mladimi iz Italije in Hrvaške so preživeli čudovit teden na Pohorju in drugod po Sloveniji, kjer so odkrivali lepote povezanosti EU. Preko tematskih iger, kvizov, interakcijskih delavnic in vsebinskih sklopov so spoznali, kaj nam mladim pomeni EU, kaj pomeni biti aktiven državljan in pomen neformalnega pridobivanja kompetenc.

Slovenski dnevni kamp

Slovenska župnija sv. Gregorija v Hamiltonu (Kanada) je tudi letos v avgustu pripravila enotedenski oratorijski program za otroke slovenskega rodu. Udeleževalo se ga je okrog 30 otrok, med animatorji so bili tudi takšni, ki so se pred štirinajstimi leti udeležili prvega tovrstnega programa, katerega sestavni deli so: molitev, pesem, igra, delavnice.

Ko je bistvo življenja drugačno

Mozambik 2014

■ pripravila s. Majda Pangeršič

V okviru prostovoljske organizacije VIDES je tudi letos potekala misijonska enomesečna izkušnja. Skupina petih deklet se je tokrat odpravila v Mozambik, v mesto Namaacha, ki se nahaja na jugu, v neposredni bližini Svazija in Južnoafriške republike.

V tem kraju je ena skupnost salezijancev in dve skupnosti sester hčera Marije Pomočnice. V eni, noviciatski, je naša misijonarka s. Zvonka Mikec, ki nam je pomagala, da smo lahko bile deležne močne in globoke izkušnje v sosednji skupnosti. Gre za večji zavod, kjer ob sestrah živi in odrašča 94 deklet, ki nimajo lastne družine ali jih le-ta ne more preživljati. Stik z njimi, z njihovimi zgodbami, velikokrat zelo bolečimi,

nas je na poseben način nagovoril. V okrilju zavoda je tudi vrtec z veliko gručo črnih glavic, ki vate uprejo živahne oči in podarijo nepozaben nasmeh. Neštete ročice pa se prerivajo, da bi se te dotaknile.

In potem še šola. Tisoč otrok se v njej zvrsti vsak dan. Dopoldne nižji razredi, popoldne višji. Prvi osnovnošolci so na dvorišču kmalu po šesti uri zjutraj, malo pred sedmo se oglasi šolski zvonec.

Prostovoljka Nina je zapisala, da te tam »vsak dan preseneti na drugačen način«, Ingrid pa je ob vsem tem doživljanju rekla: »Slabih izkušenj tukaj ni, so samo drugačne, kot smo jih navajeni.«

Jana je čutila, da nas je tamkajšnja družba »hitro sprejela in posvojila, tako da smo z lahkoto in veseljem zjutraj vstajale, odkrivalle svoje poslanstvo tistega dne in ga opravljale po svojih najboljših močeh«.

Največ smo pomagale pri učenju, nekaj tudi pri drugih nujnih opravilih, ter preprosto delile življenje z dekletmi, se z njimi igrale ali pa izdelovale zanimive stvari v delavnicah zanje. Njihovi hvaležni in ljubeči pogledi so skozi mesec dni začrtali v srce vsake izmed nas nepozaben spomin.

Dela, zanimivosti, predvsem pa presenečenj nam ni manjkalo. Mojca je presenečenje, ki ga je prinašala šola, takole opisala: »Že prvo soboto po našem prihodu nam je sestra Dolorinda povedala, da se kdaj zgodi, da tudi v šoli

kakšen profesor manjka in da jih bomo v takem primeru nadomeščali. V glavo se prikrade en velik vprašaj. V šoli? Nadomeščali profesorje? No ja, pa saj to je zelo malo verjetno. Pa se je izkazalo, da je verjetnost precej velika, sploh ob ponedeljkih. Prvi ponedeljek manjkajo trije profesorji, eden za angleščino in dva za matematiko. V razred odidem z velikim strahom. Kako bom nadomeščala profesorja brez vsakršne prakse, brez pravega znanja portugalsčine? Pa se je vseeno vse lepo izšlo. Vajo sem ponovila še naslednji dan, pa spet naslednji ponedeljek ...»

Ob tem smo velikokrat razmišljale, kaj nam pravzaprav ta izkušnja govori. Veliko stvari je tako drugačnih od naše izkušnje, marsikaj

Kerečev sklad

V »Kerečev sklad za salezijanske misijone in misijonarje ter za stroške postopka za beatifikacijo misijonarja Andreja Majcna ste od 17. junija do 7. avgusta 2014 darovali:

Brezavšček R., Goličnik B., Macerl I., Močnik V., Perovšek F., Pozaršek I., Rihtar F., Talijan M., Tušar V. in nekateri neimenovani dobrotniki

Bog povmi!

čutimo, da potrebuje veliko opore in rasti. Začutile smo delovanje misijonarjev, ki brez merjenja delijo in darujejo svoje življenje za razvoj mladih in preko tega prinašajo Jezusovo ljubezen temu narodu.

Izkušnja se je vsake dotaknila na svoj način in obogatila naše življenje. Mojca je še zapisala: »Kot študentka pedagoške fakultete sem imela priložnost delati z otroki na področju, ki je zame aktualno. Se pa pojavi vprašanje, a so res samo tukaj razmere čudne. Priti sem morala na drugi konec sveta, da sem ugotovila določene stvari, dobila izkušnje, ki mi jih fakulteta ne more ponuditi, in v mesecu dni opravila več prakse, kot jo bom v petih letih šolanja. Hvala, Namaacha, hvala, učenci, in posebej hvala dekletom za vse pridobljene izkušnje.«

In Jana: »Ugotovila sem, da na našem svetu obstaja veliko različnih svetov. Moj način življenja je bistveno drugačen od njihovega, toda s tem ni nič narobe. Bolj narobe se mi zdi, da je bistvo mojega življenja drugačno od njihovega. Pa je res bistvo drugačno ali samo dajem večji pomen načinu kot bistvu?

Vsaka od nas je po svoje doživljala Afriko in Afričane, ampak če jim pustiš blizu, jih sprejmeš, se jim prepustiš, ti preberejo in vzamejo dušo in srce, vse skupaj položijo Njemu v naročje in takrat začneš čutiti, da si del stvarstva. Nisi posameznik in nisi sam, temveč pripadaš in spadaš tja – ker te oni brezpogojno sprejmejo. Hvala jim.«

Majcen spovednik

Si učitelj spovedne modrosti?

Bog govori po tebi?

Ti govoriš o sebi, neosebno, teoretično, sestavljeno, ne ljubiš, ne razumeš, se ne potruдиš razumeti; sebe daješ, ne pa Boga. Zakaj?

Oh zato, ker tvoje srce ni prežeto z Božjo ljubeznijo, vse preveč sebičnosti, samega sebe, afektivnosti, čutne sebičnosti, ni prave čiste ljubezni.

Zato pa ni tiste intimnosti v spovedi, ki zbujajo zaupanje, izvršuje Božje zapovedi.

O Jezusovo Srce, vžgi svojo božjo ljubezen, ki ne računa na besede, ampak diha Božjo ljubezen.

Oh, kako daleč sem, oh zelo daleč.

A. Majcen, Duhovni dnevnik

Salezijanska družina pozdravlja dva novomašnika

Na praznik apostolov Petra in Pavla je salezijanska družina dobila dva novomašnika: Primoža Korošca iz župnije Šmartno v Tuhinju in Janeza Suhoveršnika iz župnije Nova Štifta pri Gornjem Gradu.

V letu 2014, ko salezijanska družina na svetovni ravni pričinja jubilejno leto ob 200-letnici don Boskovega rojstva, ima salezijanska družina na slovenskem še en razlog več za veselje. Veselimo se dveh novomašnikov, ki sta mašniško posvečenje prejela 29. junija, na praznik apostolov Petra in Pavla, v Gornjem Gradu.

Praznovanje se je pričelo že ob 14.00, ko so mladi sodelavci, salezijanski animatorji in salezijanski bogoslovci pripravili in vodili molitveno uro. Ob 15. uri pa je bila slovesna sveta maša, pri kateri je celjski škof in apostolski administrator mariborske nadškofije Stanislav Lipovšek v duhovnike posvetil štiri kandidate. Poleg dveh salezijancev sta bila posvečena še Ivan Hrastrnik iz nadžupnije Laško in Marko Rakun iz župnije Rečica ob Savinji.

JANEZ: NOVOMAŠNIK, BOD' POZDRAVLJEN

Pesem s tem naslovom je odmevala najprej v domači župniji v Novi Štifti pri Gornjem Gradu, nato pa še drugod širom Slovenije. Ob novi maši sem razmišljal, da sem lahko nadvse srečen, ker sem bil posvečen

1 Novomašnik Janez s svojimi domačimi, ob novi maši v cerkvi Marije Zvezde v Novi Štifti

2 Novomašnik Janez s starši in sestro s. Pavlo, klariso, ob njenih večnih zaobljubah v Nazarjah

v duhovnika v tem času, ko nekaterim ljudem duhovnik še veliko pomeni. To sem občutil, ko sem občudoval lepo okrašeno cerkev in šotor na domu, na vsej poti po domačem kraju pa so se v nebo vzpenjali mlaji z različnimi napisi v pozdrav novomašniku. S hvaležnostjo

v srcu se zato zahvaljujem vsem pripravljavcem novomašnih slovesnosti za njihovo dragoceno delo in trud. Ob tem lepem sprejemu in praznovanju sem okušal lepoto in veličino duhovniškega poklica, za katerega se Bogu vsak dan zahvaljujem. Skupaj z mano

pa se tega daru veselijo tudi moji starši, ki so mi bili še posebej v zadnjem letu intenzivnejših priprav na novo mašo v veliko pomoč in podporo. Poleg tega pa smo se v naši družini letos veselili tudi večnih zaobljub sestre Petre, sedaj sestre Marije Pavle svetega Križa, ki je svojo zvestobo Bogu – skupaj s. M. Joano iz Nazarij – obljubila pri sestrh klari-sah v Nazarjah. Svoji sestri sem še posebej hvaležen za njeno molitveno podpo-ro in duhovno prijateljstvo. »Gospod je moj pastir« (Ps 23,1) in pa »Pred stvarje-njem sveta nas je v Kristusu izvolil, da bi bili pred Njim sveti in brezmadežni.« (Ef 1,4) – s tema gesloma sva želela sporočiti potrebo po osebnem in zaupnem prijateljstvu z Bogom, ki nas pozna in nas sprejema kot Pastir. Naša naloga pa je, da hodimo z Njim in se ob Njem posvečujemo, da bomo nekoč ob Njem sveti, kakor je On svet.

Janez Suhoveršnik
novomašnik

PRIMOŽ: NIHČE NIMA VEČJE LJUBEZNI ...

Za novomašno geslo sem si izbral stavek iz Janezovega evangelija: »Nihče nima večje ljubezni, kakor je ta, da dá življenje za svoje prijatelje.« (Jn 15,13)

Ko sem razmišljal, katero geslo bi si izbral, kaj bi bilo tisto, kar bi me nagovarjalo in bi hkrati želel sporočiti ljudem okrog sebe, sem odprl Sveto pismo in se ustavil ob Janezovem evangeliju. V oči mi je padel stavek, ki ga je povedal Jezus

svojim učencem pred svojim trpljenjem: »Nihče nima večje ljubezni, kakor je ta, da dá življenje za svoje prijatelje.« Je stavek, s katerim želim povedati več stvari. Najprej želim poudariti ljubezen, ki gre do konca (npr. Jn 10,15b), kot drugo pa se mi zdi, da sijajno predstavlja besede don Boska, ki jih je izrekel svojim mladim:

med predlogami, ki so mi jih poslali različni ljudje,

3 Novomašnik Primož v krogu svojih domačih in duhovnikov ob novi maši v Šmartnem v Tuhinju

»Za vas študiram, za vas delam, za vas živim, za vas sem pripravljen dati tudi življenje!« Kot tretjo stvar pa želim poudariti pomen prijateljstva. Prijateljstvo je za (mladega) človeka zelo pomembno, hkrati pa se je za dobre odnose med prijatelji potrebno potruditi (Zvesti prijatelj je močna zaščita, kdor ga je našel, je našel zaklad. Sir 6,14). Prijateljstvo ni neka teorija, ampak zahteva konkretna dejanja (*Facta, facta, non verba*).

Zakaj sem si poleg navedka iz Janezovega evangelija izbral tudi podobo pelikana? Ko sem razmišljal, katera podoba bi »šla skupaj« z novomašnim geslom, sem imel kar nekaj težav. Več mesecev sem razmišljal in se odločal

na koncu pa izbral podobo pelikana, ki je morda med ljudmi nekoliko nepoznana. Gre za upodobitev, s katero so že v srednjem veku upodabljali Kristusa. Kristus je za naše odrešenje šel na križ in dovolil, da so ga prebodli. Povedano drugače; iz suženjstva greha smo bili odkupljeni za zelo visoko ceno; za ceno prelite Jezusove krvi in za ceno smrti samega Božjega Sina. Podoba pelikana pa predstavlja ptico, ki v želji, da reši svoje mladiče, stori nekaj podobnega – hrani mladiče z lastno krvjo in na koncu umre. Gre za upodobitev ljubezni, ki gre do konca in se ne boji darovati svojega življenja, da reši bližnjega.

Primož Korošec
novomašnik

■ RAKOVNIK

Zlati in srebrni jubilej zaobljub sester HMP

Na praznik Marije Snežne, 5. avgusta, so v svetišču Marije Pomočnice na Rakovniku obhajale jubilej zaobljub tri sestre HMP. Zlati redovni jubilej je obhajala s. Ivana Bizjan, srebrni pa s. Damjana Tramte in s. Milena Derlink. Sv. mašo je daroval salezijanski inšpektor g. Janez Potočnik, navzoča pa je bila tudi vrhovna svetovalka sester HMP s. Mira Peče.

S. Ivana je večino let svojega življenja preživela prav v rakovniški župniji. Skupaj z njo smo se sestre in navzoči zahvalili za mnogo njene pozorne ljubezni pri delu v župniji, skrbnega poučevanja glasbe, negovanja obnemogle mame, nešteto vbodljajev z iglo, kjer jo je spremljala misel sv. Marije Dominike Mazzarello, da je vsak vbodljaj igle dejanje ljubezni do Boga.

Srebrni jubilej pa sta slavili s. Damjana Tramte in s. Milena Derlink. S. Damjani je v zadnjem obdobju zaupano vodstvo slovensko-hrvaške inšpektorije. Ob njenem prazniku smo ji zaželeli, da jo Gospod obdari z mnogimi milostmi pri odgovornem poslanstvu, ki ji je zaupano. Življenje s. Milene pa je močno prepleteno s tihim darovanjem, polnim skrbi in ljubezni v kuhinji. Zaželeli smo ji, da bi se še naprej ob njej vsakdo lahko nasitil s telesnim in duhovnim kruhom. *sMI*

1 Rakovnik, jubileji sester hčera Marije Pomočnice

2 Melinci, ob srebrni maši dr. Franca Maršiča praznik tudi nekaterih drugih duhovniških jubilejev

salezijanec dr. Franc Maršič, župnik na Kodeljevem. Jubilat je zbranim vernikom v pridigi dejal: „Ob Kristusu odkrivamo svoje resnično človeško in krščansko dostojanstvo, ob njem spoznavamo, kako smo pomembni v graditvi njegovega kraljestva na zemlji, tako kot je bila Marija ključnega pomena za njegovo učlovečenje in naše odrešenje.“

Ob njem so bili skupaj z drugimi duhovniki ob altarju še trije jubilarji, prav tako salezijanci z Melinca, ki pa so pred cerkvico vaške zaveznice Marije Snežne obhajali

45-letnico duhovništva: Anton Maroša, mag. Jože Pozderek in dr. Jože Sraka.

Vsega skupaj je samo iz te vasi 9 redovnic, dva redovna brata in 13 duhovnikov – od tega dva misijonarja. Ta zaklad duhovnih poklicev je pogнал iz žive vere v času, ko se je ob večerih tako rekoč iz vsake hiše slišala molitev rožnega venca, starši in ob njih njihovi številni otroci pa so se globoke pobožnosti do evharistije in Marije navzeli ob obiskih salezijanskega oratorija v Veržeu. *St. M. M.*

■ MELINCI

Štirje duhovniški jubilarji z Melinca

Dne 3. avgusta 2014 je bila na Melincih (župnija Beltinci) enkratna slovesnost. 25-letnico duhovništva je obhajal domačin,

DUŠA – Duhovna šola za animatorje na Rakovniku

Enoletni program za udeležence in za druge mlade iz Salezijanskega mladinskega gibanja: starejše dijake, študente in mlade v poklicih. Srečanja so enkrat mesečno, v letu 2014–2015 bo to **redno tretji** (izjemoma drugi) **torek** v mesecu z začetkom ob 19.00 in trajajo približno do 21.30, od oktobra naprej do maja (**14. oktober, 18. november, 16. december**, 20. januar, 17. februar, 17. marec, 14. april in 19. maj). Drugi vikend v decembru pa so za udeležence načrtovane tudi duhovne vaje.

Informacije in prijave: Boštjan Jamnik, s. Marija Imperl

USTANOVA SKLAD JANEZA BOSKA

Rakovniška 6
1000 Ljubljana
TRR 2420 3901 0836 316
Raiffeisen Banka

Za gradnjo Don Boskovega centra Mari-
bor s cerkvijo sv. Janeza Boska.

Hvaležno se spominjamo vseh dobro-
tnikov. V župniji sv. Janeza Boska daru-
jemo vsako nedeljo za vas sv. mašo in
vas vključujemo v dnevno molitev naše
salezijanske skupnosti.

Od 1. 4. do 30. 6. 2014 ste v sklad darovali:

Adamič A., Avbar L., Avbelj M., Bala-
žič M., Balažič M., Baraga M., Bastelj T.,
Bavec M., Bergelj M., Bergelj T., Blažič G.,
Bohanec J., Božičnik B., Bratuž N., Bregar
A., Brozovič V., Celestina J., Cerk A., Cor V.,
Čebašek F., Čeh M., Čop M., Debevc A., De-
bevc Korošec M., Doblekar J., Don Bosco
centrale VZW, Drnovšek I., Družina Duric,
Družina Jeromen, Družina Luketič, Družina
Pinosa, Družina Režonja, Družina Sever,
Durič K., Erjavec R., Farina R., Forjan
M., Ftičar M., Fučka L., Galič J., Gaspar B.,
Gašperšič A., Godayol Colon J., Goričan I.,
Goričan I., Grilc B., Groselj P., Hartman T.,
Hočeva J., Hočevar M., Horvat J., Hostnik J.,
Ivanušič T., Ivanušič T., Jagodič A., Jakob G.,
Jelen F., Jelenc F., Jeraj A., Judež U., Jurkovič
G., Kahne V., Karoli M., Kastelic I., Kavčič F.,
Kerznar A., Kerznar A., Klemenčič P., Kljun
M., Klun M., Knaps M., Knez D., Kogoj M.,
Komar I. F., Kongregacija FBS, Koprivc A.,
Korež J., Korošec L., Kos M., Kotnik A., Kovač
I., Kovač Šemrl J., Kovač Šemrl J., Krajnc Z.,
Kravos D., Kren A., Lavrič D., Lavrič I., Les-
jak O., Levstek D., Lipej I., Logar M., Lorber
I., Marin A., Marinič N., Markoja E., Medved
V., Mernik A., Mihelčič M., Mikec M., Mohar
A., Možina A., Novačan A., Novak S., Obreza,
Osredkar M., Ožbolt E., Pahljue V., Paterno-
ster J., Pekolj Š., Perovšek F., Petrič R., Pe-
trovič J., Podergajs B., Presecki A., Prijatelj
M., Pristovnik I., Psarn A., Pucelj Lukan P.,
Pugelj L., Pulec M., Rajh Buh A., Rajh V., Ra-
kun B., Ramovš M., Razpotnik M., Recelj K.,
Rigler M., Rigler M., Rojs T., Rožman A., Ru-
parčič M., Schwarz dr. L., Sever D., Skedelj
A., Sovinc M., Strožič A., Suznik J., Škrabl I.
M., Škrinjar F., Šporar F., Štiglic Z., Tekavec
M., Tivadar J., Towarzystwo Salezjanskije,
Trafela A., Trobentar P., Trobentar P., Tršar
D., Molivci za pokl., Turk A., Turuk P., Tušar
C., Verlak J., Verlak J., Veršnik Fale M., Vidrih
O., Volaušek J., Vozelj M., Zalesnik J., Zolgar
F., Zor F., Zorko J., Žagar A., Žagar M., Žalik
F., Želj A., Župančič A. in nekateri neimeno-
vani dobrotniki.

Bog povrni!

+ S. FRANČIŠKA BRANCELJ HMP, 1921–2014

Mirno in tiho, tako kot je
živela, je s. Francka – kakor
smo jo klicali – tudi odšla.
Gospod jo je poklical k sebi
tik preden je dopolnila 93
let življenja in 69 let redov-
nih zaobljub v Družbi hčera
Marije Pomočnice. »Lahko
rečem, da se nisem nikdar
kesala, da sem izbrala ta
poklic in se čutim srečna
in zadovoljna.« Tako je z že
utrjeno roko sklenila zapis
zgodbe svojega poklica.

Frančiška Brancelj se je
rodila 22. julija 1921 na Pri-
stavi, v župniji Borovnica kot
zadnja od 13-tih otrok, od
katerih jih je 5 umrlo v zgo-
dnjem otroštvu. Starša Franc
in Jera sta skrbela za dom in
krščansko vzgojo otrok.

Ob vsakoletnem dru-
žinskem romanju k Mariji
Pomočnici na Rakovnik je
začutila Božji klic v redov-
ni poklic. Leta 1940 se je
pridružila skupnosti sester
salezijank v Ljubljani. Pot re-
dovne vzgoje je nato nada-
ljevala v Italiji in sredi težkih
povojnih razmer izpovedala
prve redovne zaobljube v
Družbi hčera Marije Pomoč-
nice. Njeno poslanstvo je
bilo pretežno v pralnici in šiv-
alnici. Spričo težkih politi-
čnih razmer je po zaobljubah
ostala v Italiji. Oddaljenost
od doma in domačih je bila
zanjo velik križ. Leta 1960 pa
se je lahko vrnila v domovi-
no. Devet let je bila v Lovra-
nu na Hrvaškem kot skrbna,
delavna in iznajdljiva eko-

rajni

**naročniki Sal. vestnika, člani
mašne zveze in molivci za
duh. poklice**

s. Brancelj Frančiška, HMP, Bled
Lovšin Julijana, Metlika
Kerin Marija, Krško, mati mis.
Kolbl Ana, Bratanci
Kostanjevec Marija, Krištanci
Markun Angela, Predvor
Ruter Urška, Ravne/Koroškem
Tratnjek Barbara, Bratanci
Vojska Bernard, Šebrelje
Žonta Olga, Metlika

nomka ter odlična šivilja.
Hudo pomanjkanje, v kate-
rem so sestre živele v tistih
časih, je blažila medsebojna
povezanost in predanost po-
slanstvu.

Podobno je bilo nato na
Bledu, kamor je prišla s prvo
skupino sester in novink in
tu ostala - razen dveh let, ki
jih je preživela na Rakovni-
ku - vse do konca svojega ži-
vljenja. Koliko sešitih oblek
za sestre, koliko gospodar-
skih poslov v hiši in na vrtu,
koliko rožnih vencev in sim-
patičnih izdelkov iz školjk
ter drugih materialov je pri-
šlo izpod njenih pridnih rok!
Bila je zahtevna do sebe in
do drugih. Z vsakim letom
pa tudi bolj dobra in usmi-
ljena, predana in zaupna. V
ljubezni sprejete bolečine
so postale v njej biser, ki se
je kakor reka miru razlegal
tudi na druge. Njeno ob-
čutljivo in pobožno srce je
pelo hvalo Stvarniku ob vsa-
kem ptičjem petju in lepoti
narave. Postopno izgubljanje
telesnih moči in napredova-
nje bolezni jo je dokončno
prečistilo in jo pripravilo na
srečanje z Ljubljanim.

s. Damjana Tramte

				SESTAVILA MATEJA	DRUŽABNA PRIREDITEV	PULJSKA ZNAME- NOST	VZDEVEK TEN. IGRAL- CA DAVIDA SELA	RAZČLE- NJEVANJE POJMOV	SAMOSTAN NA FRUŠKI GORI
				MESTO V DALMACIJI					
				HETITSKI BOG OCEANA					
				NEUMEN ČLOVEK					
				UGLAJENA ŽENSKA					
SALEZI- JANSKI VESTNIK	PRILASTEK	VULKANSKI IZMEČEK AM. REKA S SLAPOVI					IGOR VOVK KRISTUSOV MONOGRAM		
DUŠA (LATINSKO)						IZABELA (KRAJŠE) AVSTR. PO- ROČ. AGENC.			
STRUPENO IGLASTO DREVO					ZAVETNIK KRANJSKE DEKOR				
NEBESA, PARADIŽ				RIM. BOGINJA PLODNOSTI POLOŽAJ TELESA				DUHOV- ŠČINA	ŽUPNIJA
NIZEK GRMIČEK, BLAGAJEV VOLČIN						KARL FILIPČIČ ZDRAVILIŠČE V BELGIJI			
TEŽKA KOVINA RDEČE BARVE						POŽELENIJE, STRAST ŠPELA MOČNIK			
UROŠ RAVBAR			EDEN OD SVETIH TREH KRALJEV						
21. IN 1. ČRKA ABECEDA			GLAVNO MESTO ERITREJE						

geslo križanke

pošljite do
15. oktobra 2014
na uredništvo
Salezijanskega vestnika

1. nagrada: vikend paket za eno osebo – bivanje v penzionu Mavrica, Salezijanski zavod Veržej
2. nagrada: knjiga F. Bouchard, Don Bosko. Z močjo srca.
3. nagrada: knjiga T. Ciglar, Božji služabnik A. Majcen.
4. nagrada: strip M. Kovačič, Misijonar Andrej Majcen.
5. nagrada: strip Dominik Savio.

Rešitev križanke SV
4/2014

Peter IVANČIČ
misijonar na Kubi

Nagradenci prejšnje nagradne križanke

1. nagrada: vikend paket za eno osebo – bivanje v penzionu Mavrica, Salezijanski zavod Veržej: Danica BEZJAK, Celje.
2. nagrada: knjiga F. Bouchard, Don Bosko - Z močjo srca: Marinka JENKO, Cerklje na Gor.
3. nagrada: knjiga Toneta Ciglarja, Božji služabnik Andrej Majcen: Ančka ZLATIČ, Brežice.
4. nagrada: strip Misijonar Andrej Majcen: Pepca ZIHERL, Mokronog.
5. nagrada: strip Dominik Savio: Marija STANEK, Radenci.

BOGATA JESEN v Penzionu Mavrica

ugodne cene
za večje družine

druženja
v kletni igralnici

kopanje
v okoliških termah

pikniki
ob krušni peči

domača hrana

rokodelske
delavnice

sprehodi

družinske sobe
vsak družinski član
ima svoje ležišče

domačnost

Zavod Marianum Veržej | Penzion Mavrica*** | Puščenjakova ulica 1 | 9241 Veržej
☎ penzion.mavrica@marianum.si ☎ www.marianum.si ☎ 051 370 377

BLED – pri sestrah HMP**17.–19. oktober:** Duhovne vaje za mlade po birmi.**14.–16. oktober:** Poklicni vikend: Pridi in poglej.*Informacije in prijave: s. Martina Golavšek, s. Katja Balažič***ŽELIMLJE****07.–09. november:** Zbor SMG - zbor salezijanskega mladinskega gibanja.*Info in prijave: Boštjan Jamnik, s. Martina Golavšek, Blažka Merkac***LJ. GORNJI TRG****27.–30. oktober:** Angleški oratorij za osnovnošolce.*Informacije in prijave: s. Marija Imperl***USKOVNIŠKA MAŠA****Vsak 3. četrtek v mesecu (18. septembra, 16.****oktobra, 20. novembra, 18. decembra, 15. januarja,****19. februarja, 19. marca, 23. aprila in 21. maja), na****Rakovniku ... ob 19.00.** Za animatorje in udeležence uskovniških tednov in postnih duhovnih vaj, za mlade salezijanskega mladinskega gibanja ...*Informacije: Boštjan Jamnik***VEČERI DRG – DUHOVNE RITMIČNE GLASBE****13. november, 11. december, 8. januar, 12. marec, 9.****april, 14. maj.** KDAJ: Šest drugih četrtkov v mesecu

ob 20.00. KJE: dvorana v gradu RAKOVNIK, Ljubljana.

KAJ: predstavitev izvajalcev DRG, pričevanja, molitev, razvijanje scene DRG, druženje.

*Informacije: Boštjan Jamnik, Blažka Merkac***MURSKA SOBOTA****28.–29. september:** 'ANIČINI DNEVI': Spoznavanje lika s. Anice Žitek HMP.*Informacije: www.sv-nikolaj.si***ŽELIMLJE****14.–16. november:** Duhovne vaje za fante in dekleta (4.-7.razred).**21.–23. november:** Duhovne vaje za ministrante.**05.–07. december:** Duhovne vaje za fante in dekleta (8.-9.razred).**12.–14. december:** Duhovne vaje za fante in dekleta 9. razreda in srednješolce.*Informacije in prijave: Klemen Balažič***ROMARSKI SHODI LJUBLJANA RAKOVNIK****14. September:** Jesenski romarski shod in 90. obletnica posvetitve cerkve Marije Pomočnice: Romarski shod s sv. mašo ob 15.00, ki jo bo vodil salezijanec zlatomašnik Anton Rozmarič, prepevala bo vokalno-instrumentalna skupina Sanctus (združeni mladinski zbor Besnice in skupina Pot iz Tenetiš, župnija Trstenik).**29. september:** Majcnova nedelja: Romarski shod s sv. mašo ob 15.00, ki jo bo vodil salezijanski misijonar Danilo Lisjak, ki deluje v Afriki v državi Uganda.**26. oktober:** 15.00 – Pobožnost zadnje nedelje v mesecu. Vedno priložnost za sv. spoved.**NOVO MESTO STOLNICA****21. september: Nedelja svetniških kandidatov**

ljubljske metropolije – 15.00 molitvena ura, 16.00 sv. maša, po njej priložnostna krajša akademija. Med svetniškimi kandidati je tudi Andrej Majcen - don Boskov sin, velik misijonar.

VERŽEJ**2.–4. oktober:** Tečaj pisanja ikon. Vodita mag. Silva Božinova in Vesna Deskoska.*Info in prijave: Marko Štajner***VERŽEJ: MIHOLOVO****28. september:** Zlata maša (10.00) domačina Antona Rozmariča in Miholov sejem: rokodelska razstava, blagoslov folklornih kostumov in ljudskih instrumentov ter otroški festival MIHECFEST.**BLED – pri sestrah HMP****27. september:** Usposabljanje za animatorje in voditelje birmanske pastore.**18. oktober:** Pogovorni večer za starše in mlade, ob 20. uri.**28.–30. november:** Vikend program za družine/zakonce.

(podoben program bo še februarja v Želimljem, aprila na Pohorju, julija v Veržeju in na Uskovnici).

Informacije in prijave: s. Martina Golavšek, s. Katja Balažič*Salezijanski vestnik je leta 1877 ustanovil sv. Janez Bosko. V slovenskem jeziku je začel izhajati leta 1904. Danes SV po svetu izhaja v 57 izdajah, v 29 jezikih in v 131 državah.*SEPTEMBER–OKTOBER 2014, ŠT. 5
Skupna številka: 591, letnik 87
ISSN 0353–0477, dvomesečnik
Glasilo za salezijansko družino in prijatelje don Boska.**Urednik:** Marjan Lamovšek**Uredniški odbor:** Janez Potočnik, Ivan Turk, s. Marija Imperl, Janez Krnc, Marko Košnik**Lektorica:** Jerneja Kovšca**Grafična zasnova:** mati design**Računalniška postavitve:** Salve, P. Belak**Foto naslovnica:** Patricija Belak**Izdajatelj:** Salezijanski inšpektorat**Založba:** Salve d.o.o. Ljubljana**Tisk:** Tiskarna Pleško**DAROVE ZA VZDRŽEVANJE**

Salezijanskega vestnika in za druge namene lahko nakažete na račun:

SI56 2420 0900 4141 717

sklic 300-01

Salezijanci, Rakovniška 6, 1000 Lj.

PODATKI ZA STIK**Distribucija in stiki:** Janez Potočnik**NASLOV UREDNIŠTVA****Salezijanski vestnik****Rakovniška 6, 1000 Ljubljana**

Telefon 01/42.73.028

E naslov vestnik@sdb.siSpletna stran www.donbosko.si**s. Katja Balažič**, Partizanska 6, 4260 Bled, tel. 04/574.1075 ali 041/955.768, md.bled@gmail.com**Klemen Balažič**, Želimlje 46, 1291 Škofljica, tel.: 031/468.974, majcnov.dom@gmail.com**s. Martina Golavšek**, Partizanska 6, 4260 Bled, tel. 04/574.1075 ali 031/443.771; md.bled@gmail.com**s. Marija Imperl**, Gornji trg 21, 1000 Ljubljana, tel. 041/982.866, imperl.marija@gmail.com**Boštjan Jamnik**, Rakovniška 6, 1000 Ljubljana, tel.: 031/486.554, bostjan.jamnik@salve.si**s. Danijela Kordeš**, Voračeva 19, 2360 Radlje ob Dravi; tel. 041/293.883, dani.kordes@gmail.com**Marko Košnik**, Rakovniška 6, 1000 Ljubljana, tel. 051/337.556, marko.kosnik@salve.si**Ivan Kuhar**, Puščenjakova ulica 1, 9241 Veržej, tel. 051/654.778, center.duo@marianum.si**Blažka Merkac**, Rakovniška 6, 1000 Ljubljana, tel. 031/556.239 sm@salve.si**Marko Štajner**, Puščenjakova ulica 1, 9241 Veržej, tel. 051/370.377, penzion.mavrica@marianum.si**Ivan Turk**, Troštova 12, 12912 Ig, tel. 031/358.018; ivan.turk@salve.si

Kosova kletka

Pozabljena ptičja kletka sem ležala na podstrešju kmetije, ki sameva med polji in gozdovi. Dobro se spomnim tistega pomladnega jutra. Dvoje nepotrpežljivih rok me je iztrgalo iz dremavice, v kateri sem dolgo ždela. Skodran in vesel fantič me je skrbno očistil in poravnal ukrivljene rešetke. Zgodil se je čudež: tihoto zavržene kletke je napolnilo življenje.

Skodran fantič je imel rad ptiče. Iz gnezda je vzel malega kosa in ga zaprl vame. Fantič se je imenoval Janez Bosko in kosa vsak dan učil žvižgati. Kos se je naučil žvrgoleti. Ko je zagledal Janeza, je zažvrgolel na prav poseben način, poskakoval med rešetkami in ga meril s svojimi žareče črnimi očmi. Pri kupen kos. Janez ga nikoli ni pozabil nahraniti s sadjem, semenjem ali žuželkami.

Nekega jutra pa se kos s svojim značilnim žvižgom ni več oglasil. Ponoči se je maček lotil rešetak, jih raztegnil in kosal požrl. Strašno sem kričala, a kletke nimajo glasu. Spet sem ostala sama s šopom okrvavljenega perja. Janez je jokal. Njegova mati ga je skušala potolažiti, češ da bo našel še veliko kosov v gnezdih. A Janez je kar ihtel. Drugi kosi ga sploh niso zanimali. »Ta tukaj« je bil njegov mali prijatelj, ki je bil pokončan in ga ne bo nikdar več videl. Žalosten je bil več dni in nihče ga ni znal potolažiti in mu vrniti veselja.

Ostala sem osamljeno prazna. S kosom je umrlo tudi moje veselje. Nato pa si je Janez obrisal solze, stisnil pesti, udaril po mizi in na glas dejal: »Nikoli več ne bom navezoval svojega srca na zemeljske stvari.«

Odnesel me je nazaj na podstrešje. A v kotičku svojega srca zanikrne kletke sem si mislila, da ta skodrani fantič bistrega pogleda le ne bo držal svoje obljube.

José J. Gómez Palacios

